

Sygn. akt I Ds. 514/12

POSTANOWIENIE
o umorzeniu dochodzenia

Lublin dnia 30 marca 2012 roku

Piotr Bron – prokurator Prokuratury Rejonowej Lublin – Północ w Lublinie po zapoznaniu się z materiałami zebranymi w sprawie I Ds. 514/12 w sprawie poświadczenia nieprawdy w dniu 21 stycznia 2011 roku w siedzibie Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie przy ul. Wieniawskiej 10 przez przewodniczącego Zarządu Okręgu Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie Mariana Flisa na dokumencie mającym znaczenie prawne czym działał na szkodę Józefa Adamskiego tj. czynu z art. 271§1 kk.

na podstawie art. 17§1 pkt 3 kpk.

postanowił

umorzyć dochodzenie w sprawie poświadczenia nieprawdy w dniu 21 stycznia 2011 roku w siedzibie Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie przy ul. Wieniawskiej 10 przez przewodniczącego Zarządu Okręgu Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie Mariana Flisa na dokumencie mającym znaczenie prawne czym działał na szkodę Józefa Adamskiego tj. czynu z art. 271§1 kk

wobec znikomej społecznej szkodliwości czynu tj. na podstawie art. 17§1 pkt 3 kpk.

Uzasadnienie

Prokuratura Rejonowa Lublin – Północ w Lublinie za numerem I Ds. 514/12 nadzorowała dochodzenie w sprawie poświadczenia nieprawdy w dniu 21 stycznia 2011 roku w siedzibie Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie przy ul. Wieniawskiej 10 przez przewodniczącego Zarządu Okręgu Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie Mariana Flisa na dokumencie mającym znaczenie prawne czym działał na szkodę Józefa Adamskiego tj. czynu z art. 271§1 kk.

W toku postępowania ustalono następujący stan faktyczny.

Uchwałą Zarządu Wojskowego Koła Łowieckiego nr 193 „Diana” w Stężycy z dnia 19 listopada 2010 roku nr 11/2010 Józef Adamski został zawieszony w prawach do wykonywania polowania na okres jednego roku od dnia 19 grudnia 2010 roku do dnia 18 grudnia 2011 roku.

Od powyższej uchwały Józef Adamski pismem z dnia 18 stycznia 2011 roku odwołał się do Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego, w którym wniósł o jej uchylenie.

W odpowiedzi na wniesione odwołania Marian Flis jako przewodniczący Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie pismem z dnia 21 stycznia 2011 roku poinformował Józefa Adamskiego, że po analizie wskazanego odwołania zarząd nie znalazł podstaw do wydania rozstrzygnięcia. W uzasadnieniu wskazał, że od uchwały zarządu koła przysługiwało mu zgodnie z §171 ust 2 pkt 1 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego prawo odwołania w trybie instancyjnym do Walnego Zgromadzenia czego jednak nie uczynił.

Jak ustalono w okresie od wniesienia odwołania przez Józefa Adamskiego do dnia sporządzania odpowiedzi na nie podpisanej przez Marian Flisa nie odbywało się posiedzenie zarządu. Powyższa okoliczność stanowiła podstawę wniesienia zawiadomienia o popełnionym przez Mariana Flisa przestępstwie polegającym na jednoosobowym zredagowaniu przez niego pisma i wypowiedaniu się za Zarząd Okręgowy, poświadczając fałszywie, że organ ten sprawą się zajmował.

W związku z powyższym Józef Adamski w dniu 23 lutego 2011 roku złożył na powyższą decyzję skargę do Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego w Warszawie.

Przesłuchany w charakterze świadka Marian Flis przyznał, że rzeczywiście sporządził i skierował do Józefa Adamskiego pismo z dnia 21 stycznia 2011 roku w związku z ze złożonym przez niego odwołaniem. Zeznał, że jako przewodniczący Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie zapoznaje się z korespondencją, która wpływa do Zarządu i dokonuje na bieżąco odpowiedzi o charakterze wyjaśniająco – informacyjnym i tak też było w niniejszej sprawie. Stwierdził, że odwołanie złożone przez Józefa Adamskiego pomijało statutowy tryb instancyjny opisany w Statucie Polskiego Związku Łowieckiego o czym odwołujący został poinformowany. Marian Flis przyznał, że w sposób niefortunny użył sformułowania, że Zarząd Główny nie uwzględni złożonego odwołania. Oświadczył także, że po konsultacji z kierownikiem obsługi prawnej Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego w Warszawie zdecydował o przedstawieniu do rozpatrzenia na najbliższym posiedzeniu Zarządu Głównego odwołania Józefa Adamskiego, który o wyniku przebiegu tego posiedzenia został poinformowany pismem z dnia 24 marca 2011 roku.

Powyższe pismo została dołączona do akt niniejszej sprawy. Z jego treści wynika, iż Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie na posiedzeniu z dnia 23 marca 2011 roku zapoznał się z odwołaniem Józefa Adamskiego z dnia 18 stycznia 2011 roku i postanowił go nie uwzględnić, celem jego rozpatrywania w trybie nadzoru z uwagi na brak przesłanek do zastosowania tego trybu.

Nadto pismem z dnia 25 marca 2011 roku kierownik działu obsługi prawnej Zarządu Głównego Polskiego Związku Łowieckiego w Warszawie radca prawny Marcin Pasternak poinformował Józefa Adamskiego, że w dniu 23 marca 2011 roku w trakcie posiedzenia Zarządu Okręgowego została rozpoznana jego sprawa w trybie §173 Statutu PZŁ, tym samym Zarząd Okręgowy podjął działania mające oparcie w Statucie Polskiego Związku Łowieckiego.

W sprawie przesłuchano w charakterze świadka Marcina Pasternaka, który zeznał, że w jego ocenie działanie Mariana Flisa nie miało charakteru poświadczenia nieprawdy. Stwierdził, że powszechną praktyką jest przygotowywanie projektów uchwał na obrady Zarządu Okręgowego przez łowczych okręgowych, które to projekty są następnie przez

Zarząd Okręgowy przyjmowane lub nie w formie uchwały. Z tych względów w działaniu Mariana Flisa nie można się dopatrywać uchybień mających charakter przestępstwa.

W toku dochodzenia dokonano także przesłuchania Leopolda Kępy, który pełni funkcję Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego Polskiego Związku Łowieckiego w Lublinie. Zeznał on, że członek koła, wobec którego Zarząd Koła podjął uchwałę o zawieszeniu ma prawo odwołać się do Walnego Zgromadzenia członków Koła Łowieckiego w terminie 14 dni co wynika z §172 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego. W przypadku odwołania się przez ukaranego do organu wyższej instancji np. Zarządu Okręgowego z pominięciem Walnego Zgromadzenia Koła, władze wyższej instancji nie mają obowiązku zwoływania posiedzenia Zarządu lecz Przewodniczący Zarządu jednoosobowo powinien poinformować zainteresowanego o prawidłowej drodze trybu odwołania.

Powyższe ustalenia prowadzą do stwierdzenia, iż Marian Flis w sposób prawidłowy skierował odpowiedź do Józefa Adamskiego na wniesione przez niego odwołania. Podkreślenia wymaga fakt, iż zasadnie poinformował on odwołującego się, że nie zastosował właściwego trybu przewidzianego w Statucie Polskiego Związku Łowieckiego, a czynność ta mieściła się w ramach jego kompetencji. Jedyne uchybienie w jego zachowaniu polegało na sporządzeniu wskazanej odpowiedzi w imieniu Zarządu Okręgowego Polskiego Związku Łowieckiego, co stanowiło nieprawdę, gdyż jak potwierdził sam Marian Flis w piśmie skierowanym do Redakcji Dziennika Łowieckiego z dnia 17 lutego 2011 roku w dniach 18-21 stycznia nie odbywało się posiedzenie Zarządu Okręgowego. Wobec takich ustaleń niewątpliwym jest fakt, że kwestia zasadności odwołanie Józefa Adamskiego od uchwały Zarządu Wojskowego Koła Łowieckiego w Stężycy nie mogło być jego przedmiotem. Z tych względów wskazanej wyżej odpowiedzi Marian Flis powinien udzielić we własnym imieniu, a nie w imieniu Zarządu Okręgowego.

Mając na uwadze powyżej poczynione rozważania stwierdzić należy, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na uznanie, że zachowanie Mariana Flisa wypełniło znamiona występku z art. 271§1k gdyż działając jako osoba uprawniona do wydania dokumentu poświadczyl nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Takie ustalenie nie przesądza jednak o konieczności kontynuowania postępowania karnego w niniejszej sprawie, a w szczególności kierowania przeciwko Marianowi Flisowi aktu oskarżenia do sądu. Niezbędne jest również dokonanie oceny powyższego zachowania przez pryzmat jego społecznej szkodliwości. Zgodnie bowiem z art. 17§1 pkt 3 kpk postępowania nie wszczyna się, a wszczęte umarza gdy społeczna szkodliwość czynu jest znikoma. Co więcej z treści art. 1§2 kk wynika, iż czyn, którego społeczna szkodliwość jest znikoma nie stanowi przestępstwa. Z tych względów niezbędne jest również przeanalizowanie zachowania Mariana Flisa właśnie pod kątem jego społecznej szkodliwości.

Oceny w tym przedmiocie należy dokonywać z uwzględnieniem przesłanek określonych w art. 115§2 kk. Zgodnie z przywołanym przepisem przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Przedkładając powyższe przesłanki na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż czyn popełniony przez Mariana Flisa nie jawi się jako zachowanie o wyższej niż znikoma

społecznej szkodliwości. Podkreślić należy, iż miał on kompetencje do udzielenia we własnym imieniu odpowiedzi na odwołanie Józefa Adamskiego. Jak sam przyznał w sposób niefortunny użył zwrotu, że „Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego nie znalazł podstaw do wydania rozstrzygnięcia”, co sugerowało, że wypowiadał się za cały organ kolegialny. Ponadto nie ukrywał faktu, że w okresie kiedy sporządził wskazane pismo Zarząd nie odbywał posiedzeń, co jedynie potwierdza fakt, że jego zamiarem nie było wypowiadanie się w imieniu całego Zarządu. Istotnym jest fakt, że zachowanie Mariana Flisa nie wyrządziło żadnej szkody pokrzywdzonemu Józefowi Adamskiemu. Otrzymana przez niego odpowiedź była merytorycznie prawidłowa i miała oparcie w obowiązującym Statucie Polskiego Związku Łowieckiego. Wskazać należy, że identyczną decyzję w przedmiocie odwołania Józefa Adamskiego podjął właściwy organ, a mianowicie Zarząd Okręgowy PZŁ, który zajął się sprawą na posiedzeniu, które odbyło się w dniu 23 marca 2012 roku. Powyższa okoliczność pozwala uznać, że stopień naruszenia wymaganych od Mariana Flisa działającego jako przewodniczący Zarządu Okręgowego reguł ostrożności był minimalny i nie spowodował on jakichkolwiek negatywnych następstw. Stwierdzić również należy, iż okoliczności i sposób popełnienia wskazanego czynu nie mogą uzasadniać twierdzenia o jego wysokiej społecznej szkodliwości, a wręcz przeciwnie wskazują, że czyn ten miał charakter incydentalny, przypadkowy, a zachowanie sprawcy nie było nacechowane złą wolą lub intencją działania na szkodę Józefa Adamskiego.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności stwierdzić należało, że społeczna szkodliwość czynu Mariana Flisa, polegającego na poświadczeniu nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne nie przekracza znikomego stopnia. Takie ustalenie obliguje organ prowadzący postępowanie przygotowawcze do jego umorzenia postępowania karnego w przedmiotowej sprawie zgodnie z treścią art. 17§1 pkt.3 kpk.

Z powyższych względów postanowiono, jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Lublin – Północ w Lublinie
Piotr/Bron